

ימי עיון בתנ"ך תשפ"א

שם השיעור: סיפור חז"לי קורא סיפור תנ"כי

שם המרצה (כתובת דוא"ל) – הרב תני פיינטוך (tani700@gmail.com)

1. סיפור ר' חייא בר אשי ואשתו (קידושין פא ע"ב)

א	א
ר' חייא בר אשי היה רגיל כל זמן שהיה נופל על פניו היה אומר: הרחמן יצילנו מיצר הרע.	רבי חייא בר אשי הוה רגיל כל עידן דהוה נפל לאפיה הוה אמר: הרחמן יצילנו מיצר הרע.
ב	ב
יום אחד שמעה אותו אשתו, אמרה: הלוא כמה שנים שפרוש הוא ממני, מדוע הוא אומר כך?	יומא חד שמעתינהו דביתהו, אמרה: מכדי הא כמה שני דפריש ליה מינאי, מאי טעמא קאמר הכי?
ג	ג
יום אחד היה לומד בגינתו, קישטה את עצמה, חלפה ושנתה [חלפה שנית] לפניו. אמר לה: מי את? אמרה: אני חרותא שחזרתי מהיום. תבעה [לשכב איתו], אמרה לו: הבא לי את הרימון הזה שבראש העץ. קפץ, הלך והביאו לה.	יומא חדא הוה קא גריס בגינתיה, קשטה נפשה חלפה ותנייה קמיה. אמר לה: מאן את? אמרה: אנא חרותא דהדרי מיומא. תבעה, אמרה ליה: אייתי ניהליה להך רומנא דריש צוציתא. שוור, אזל אתייה ניהלה.
ד	ד
כשבא לביתו, הייתה מסיקה אשתו את התנור. עלה וישב בתוכו. אמרה לו: מה זה? אמר לה: כך וכך היה מעשה. אמרה לו: אני הייתי [האישה ההיא]. (לא השגיח בה עד שנתנה לו סימנים) אמר לה: אני מכל מקום התכוונתי לאיסור. כל ימיו של אותו צדיק היה מתענה, עד שמת באותה מיתה.	כי אתא לביתיה, הוה קא שגרא דביתהו תנורא. סליק וקא יתיב בגויה. אמרה ליה: מאי האי? אמר לה: הכי והכי הוה מעשה. אמרה ליה: אנא הואי. (לא אשגח בה עד דיהבה ליה סימנים) אמר לה: אנא מיהא לאיסורא איכווני. (כל ימיו של אותו צדיק היה מתענה, עד שמת באותה מיתה.)

ימי עיון בתנ"ך תשפ"א

2. סיפור הזהיר במצוות ציצית (מנחות מד ע"א)

מעשה באדם אחד שהיה זהיר במצוות ציצית. שמע שיש זונה בכרכי הים שנוטלת ד' מאות זהובים בשכרה. שיגר לה ארבע מאות זהובים וקבע לה זמן. כשהגיע זמנו בא וישב על הפתח. נכנסה שפחתה ואמרה לה אותו אדם ששיגר לך ד' מאות זהובים בא וישב על הפתח. אמרה היא יכנס, נכנס. הציעה לו ז' מטות שש של כסף ואחת של זהב ובין כל אחת ואחת סולם של כסף ועליונה של זהב. עלתה וישבה על גבי עליונה כשהיא ערומה, ואף הוא עלה לישב ערום כנגדה. באו ד' ציציותיו וטפחו לו על פניו. נשמט וישב לו ע"ג קרקע ואף היא נשמטה וישבה ע"ג קרקע. אמרה לו גפה של רומי שאיני מניחתך עד שתאמר לי מה מום ראית בי? אמר לה העבודה שלא ראיתי אשה יפה כמותך אלא מצוה אחת ציונו ה' אלהינו וציצית שמה וכתוב בה (במדבר טו, מא) אני ה' א-להיכם שתי פעמים, אני הוא שעתיד ליפרע ואני הוא שעתיד לשלם שכר. עכשיו נדמו עלי כד' עדים. אמרה לו איני מניחך עד שתאמר לי מה שמך ומה שם עירך ומה שם רבך ומה שם מדרשך שאתה למד בו תורה. כתב ונתן בידה. עמדה וחילקה כל נכסיה שליש למלכות ושלש לעניים ושלש נטלה בידה חוץ מאותן מצעות ובאת לבית מדרשו של ר' חייא. אמרה לו רבי צוה עלי ויעשוני גיורת. אמר לה בתי שמא עיניך נתת באחד מן התלמידים? הוציאה כתב מידה ונתנה לו. אמר לה לך זכי במקחך. אותן מצעות שהציעה לו באיסור הציעה לו בהיתר.

3. בראשית רבה פה

אלא מלמד שתלתה עיניה בפתח שכל העינים תלויות בו ואמרה יה"ר מלפניך ה' אלהי שלא אצא מן הבית הזה ריקנית...
...דבר אחר, ו'ראך יהודה, לא השגים.
כיון ש'קפטה פניה, אמר אלו היתה זונה היתה מכסה פניה?
אמר רבי יוחנן בקש לעבר וזמן לו הקדוש ברוך הוא מלאך שהיה ממנה על התאנה, אמר לו, יהודה, היכן אתה הולך מהיכן מלכים עומדים, מהיכן גדולים עומדים?
ויט אליה אל הדרך, בעל כרחו שלא בטובתו.

4. סיפור מר זוטרא חסידא והגנב (בבא מציעא כד ע"א)

מר זוטרא חסידא אגניב ליה כסא דכספא מאושפיזא,
חזיא לההוא בר בי רב דמשי ידיה ונגיב בגלימא דחבריה (ראה תלמיד שרוחץ ידיו ומנגבם בגלימה של חברו).
אמר: היינו האי דלא איכפת ליה אממונא דחבריה (זה הוא שלא אכפת לו ממנו של חברו).
כפתיה ואודי (כפת אותו והודה)

5. בראשית רבה (תיאודור-אלבק) פרשת מקץ פרשה צב

וימצא הגביע באמתחת בנימן .

כיון שנמצא הגביע אמרו ליה: מה גנבה בר גנבתה ?

אמר להון יש כאן שעיר?

יש כאן אחים מוכרים את אחיהם?